

[Ole Espersen]

med at spørge om noget, som en statsminister måske ikke vidste, for man kan jo ikke vide alt, selv om man er statsminister. Men nu har statsministeren afsløret et ganske godt kendskab til proceduren inden for Danmarks Radio og dermed også til radioloven, og hvordan det hele er opbygget. Men når statsministeren oven i købet selv fortæller, at spørgsmålet skal behandles i regeringen, hvorfor søger statsministeren så, kan man godt sige, at kortslutte den beslutningsproces, som radioloven anviser?

Jeg vil også gerne spørge, hvordan statsministeren fortolker den indledende paragraf i loven om radiospredningsvirksomhed, hvor der står: »Danmarks Radio er en uafhængig offentlig institution.« Ordet »uafhængig« har altid været fortolket således, at det først og fremmest betød uafhængig af politisk indgriben og pression, men jeg vil gerne høre, hvordan statsministeren fortolker ordet »uafhængig«.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er vist klogest af mig at lade være at svare på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 863

3) Til *indenrigsministeren* af:

Albertsen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvilke lokalsygehuse og afdelinger på sygehuse der forventes at blive lukket som følge af nedskæringerne af bloktilskuddene for 1983 og 1984?«

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg ville ønske, at dette og de to følgende spørgsmål, som hr. Albertsen – igen, vil jeg sige – har stillet til mig, kunne besvares under ét, for der er en klar sammenhæng mellem disse spørgsmål om bloktilskudsnedskæringerne konsekvenser for sygehusvæsenet. Man må nemlig ved vurderingen tage udgangspunkt i de senere års udgifts- og afgifts-udvikling inden for sygehusvæsenet.

Ser vi på aktivitetssiden, viser det sig, at antallet af sengedage er faldet med mere end 1 million fra 1978 til 1982, nemlig fra 12,5 mill. til 11,5 mill. Det betyder groft sagt, at

der er brug for 3.400 færre senge. Også indlæggelserne viser faldende tendens.

Man kunne så vente, at udgifterne fra 1978 til 1982 var faldet svarende til dette, men det er der ikke tale om. Sygehusudgifterne er i dette tidsrum steget med 1½ mia kr. Aktiviteten har altså været stagnerende og på visse punkter ligefrem faldende, samtidig med at der er brugt flere penge.

Hertil kommer, at det jo fra alle ansvarlige sider er erkendt, at landets økonomi er i en yderst vanskelig situation. Derfor har regeringen ønsket at vende denne udvikling, og det kan kun ske ved, at den offentlige sektor holder igen. Når statens tilskud nedskæres, må kommunerne selvsagt gennemføre besparelser, men hvordan besparelserne vil blive gennemført, ja, det vil variere, som jeg har sagt flere gange, fra kommune til kommune, alt afhængigt af serviceniveau, muligheder for omstilling og rationalisering m.v.

Væsentlige besparelser kan selvfølgelig ikke nås, hvis man kun tager fat på småtingene, og derfor må amtsrådene nødvendigvis gå hele den kommunale virksomhed igennem og vurdere, hvad man får for de penge, man giver ud. Man må navnlig se på mulighederne for omstilling og i det hele taget nyvurdere situationen. Der er altså tale om en omstillingsproces, som har været i gang, og hvor bloktilskudsnedskæringen ikke vil betyde lukning i større omfang, men vil være et spørgsmål om, hvorvidt man er i stand til at rationalisere på de store sygehuse og er i stand til at begrænse nybyggeriet.

Albertsen (S):

Jeg skal for god ordens skyld læse det spørgsmål op, jeg har stillet til ministeren; det lyder:

»Kan ministeren oplyse, hvilke lokalsygehuse og afdelinger på sygehuse der forventes at blive lukket som følge af nedskæringerne af bloktilskuddene for 1983 og 1984?«

Hvad svarer ministeren? Ministeren giver en redegørelse for nogle almindelige politiske og økonomiske overvejelser, som man har gjort sig, og som for nogle punkters vedkommende er acceptable og ræsonnable, men ikke en antydning af en oplysning, intet. Jeg er jo ikke uvant med at få den form for besvarelser fra ministeren, men jeg havde dog håbet på, at ministeren, når spørgsmålet blev